

اگر با حرف‌های غیر جدی بخواهیم دین را تبلیغ کنیم عملاً از دین چیزی باقی نمی‌ماند

شماره پرسش: ۵۰۵۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۴/۱۹ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

با سلام خدمت استادگرامی ۱_استاد محترم بنده تاحدی باعواقب بد غیبت کردن وهم چنین گوش دادن غیبت آگاه هستم اما استاد محترم بنده وقتی با بزرگان فامیل برخورد می‌کنم بعضی از آنها به غیبت کردن عادت کرده اند حال سوالم اینجاست که اگر با آنها قطع رابطه کنم می‌ترسم که به طور کامل از دین رویگردان شوند و از طرفی اگر با آنها رابطه داشته باشم ناچارم غیبت گوش کنم وظیفه ام چیست؟ ۲_در مرحله ما برخی مبلغین هستند که برای اینکه جوانان جذب دین بشوند رو به چرت و پرت گویی آورده اند نظر شما در مورد اینجور کارها چیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- گوش دادن به غیبت غیر از آن است که غیبت به گوش شما بخورد. تا آنجا که برایتان ممکن است شما طالب شنیدن آن غیبت‌ها نباشید ۲- دین یک حقیقت جدی و گرم است، اگر با حرف‌های غیر جدی بخواهیم دین را تبلیغ کنیم عملاً از دین چیزی باقی نمی‌ماند. موفق باشید